

ਕੀ ਉਸ ਵਿੱਚ ਵਿੰਨਸੀ ਦਾ ਸ਼ਰਅੰਤਰ ਸੀ

(Mona Lisa's smirk : was there a Da vinci Conspiracy ?)

ਇਕ ਕਲਪਨਾ ਕਹਾਣੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਲਾਇਨ ਦਾ ਵਿੰਨਸੀ ਕੋਡ ਦੀ ਅਪੇਕਛਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ । ਇਸਦੇ ਤਰਕ ਦੇ ਆਧਾਰ ਤੇ ਯੀਸ਼ੂ ਤੇ ਜੋ ਸ਼ੋਧ ਕੀਤਾ ਉਹ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਉਦੇਸ਼ ਰਿਹਾ ਹੈ । ਜੋ ਕਿ ਮਸ਼ੀਹੀਤ ਤੇ ਵਾਰ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇਸਦੇ ਲੇਖਕ ਬ੍ਰਾਉਨ ਨੇ ਦੂਰਦਰਸ਼ਨ ਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਕਹਾਣੀ ਇੱਕ ਕਾਲਪਨਿਕ ਹੈ ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਯੀਸ਼ੂ ਦੇ ਚਰਿਤਰ ਨੂੰ ਸੱਚ ਮੰਨਦੇ ਹੋਏ ਤੇ ਫਿਰ ਸਚਾਈ ਕੀ ਹੈ :-

ਕੀ ਯੀਸ਼ੂ ਨੇ ਮਰਿਅਮ ਨਾਲ ਲੁਕ ਕੇ ਵਿਆਹ ਕੀਤੀ ਸੀ ?

ਕੀ ਯੀਸ਼ੂ ਦੇ ਈਸ਼ਵਰਵ ਤੇ ਸ਼ੋਧ ਤੇ ਚਰਚਾਂ ਦੁਬਾਰਾ ਹੋਈ ਸੀ ?

ਕੀ ਯੀਸ਼ੂ ਦੇ ਮੂਲ ਅਭਿਲੇਖ ਨਸ਼ਟ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਸੀ ।

ਕੀ ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ ਖੋਜੇ ਯੀਸ਼ੂ ਦੇ ਅਭਿਲੇਖ ਯੀਸ਼ੂ ਦੀ ਸਚਾਈ ਬਾਰੇ ਦੱਸਦੇ ਹਨ ।

ਕੀ ਯੀਸ਼ੂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਪੁਨਰ ਸੱਚ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਸ਼ਰਅੰਤਰ ਸਾਹਮਣੇ ਆਇਆ ਕਿਤਾਬਾਂ ਤੇ ਫਿਲਮਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਲਾਇਨ ਦਾ ਵਿੰਨਸੀ ਕੋਡ ਉਸ ਤਰਾਂ ਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਤਰਾਂ ਦਾ ਉਹ ਸੀ । ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਸ਼ਰਅੰਤਰ ਦੇ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਪੁਸਤਕਾਂ ਦਾ ਦਾਵਾ ਹੈ । ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ ਪੁਸਤਕ ਦਾ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਹੈ :-

ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਕਿ ਯੀਸ਼ੂ ਇਕ ਦੇ ਰਿਹਾ ਨੇ ਹੀ ਕੋਈ ਇੰਨਕਾਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਧਰਤੀ ਤੇ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਤੇ ਕਰੋੜਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਚੰਗੇ ਜੀਵਨ ਲਈ ਅਗਾਹ ਕੀਤਾ । ਅਸੀਂ ਜੋ ਬੋਲ ਰਹੇ ਹਾਂ ਕਿ ਕੋਨਸਟੇਨ ਟਾਇਨ ਨੇ ਯੀਸ਼ੂ ਨੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਤੇ ਮਹੱਤਵ ਦਾ ਲਾਭ ਉਠਾਇਆ ਤੇ ਇਸ ਤਰਾਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਉਸਨੇ ਮਸੀਹਤਵ ਨੂੰ ਇੱਕ ਆਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸ ਨੂੰ ਅੱਜ ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ।

ਕੀ ਇਹ ਸੱਚ ਪਹਿਚਾਉਣ ਵਾਲਾ ਕਥਨ :- ਬ੍ਰਾਉਨ ਦੀ ਸਬ ਤੋਂ ਜਿਆਦਾ ਵਿਕਣ ਵਾਲੀ ਕਿਤਾਬ ਸੱਚ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਕੀ ਤਰਕ ਦੇ ਆਧਾਰ ਤੇ ਪਿੱਛੇ ਸਿਰਫ ਇਕ ਚੰਗੇ ਉਪਨਿਆਸ ਦਾ ਵਿਸ਼ੇ ਹੈ । ਇਸ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾਲ ਹੀ ਉਹ ਅਜਨਬੀ ਰਾਵਲ ਮੈਕਸੀਕੋ ਵਿੱਚ ਉਤਰਿਆ ਜਾਂ ਬਲਾਸ ਵਿੱਚ ਕਰ ਦੇ ਛੋਟੇ ਟੀਲੇ ਤੇ ਕੋਈ ਦੂਸਰਾ ਬੰਦੂਕਧਾਰੀ ਸੀ । ਜਬ ਯੂ. ਕੇ. ਦੀ ਮੌਤ ਹੋਈ ।

ਦੂਸਰੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਹਾਣੀ ਮਜਬੂਤ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ ਕਿ ਨਿਰਸੰਦੇਹ ਨਗਰਮਅ ਦੀ ਇਹ ਕਿਤਾਬ ਇਹਨਾਂ ਦਸ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਸਬ ਤੋਂ ਜਿਆਦਾ ਵਿਕਣ ਵਾਲੀ ਬੁੱਕ ਹੋ ਗਈ ।

ਜਿਜਸ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਸ਼ਰਅੰਤਰ

ਦਾ ਵਿੰਨਸੀ ਕੋਡ ਇਕ ਫ੍ਰਾਂਸੀਸੀ ਅਧਿਅਕਸ਼ ਦੀ ਹੱਤਿਆ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ । ਅਧਿਅਕਸ਼ ਦੀ ਮੌਤ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਗਏ ਸਮਾਚਾਰ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਇੱਕ ਗਿਆਨੀ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਤੇ ਫਰਾਂਸੀਸੀ ਨੇ ਗੁਪਤ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਾ ਪੈਲੇਨ ਬਣਾਇਆ । ਇਹ ਸਮਾਚਾਰ ਮਾਨਵ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਸ਼ਰਅੰਤਰ ਦੇ ਭੇਦ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰੇ ਗਾ ।

ਉਸਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਦ ਅਧਿਅਕਸ਼ ਕੌਲ ਪ੍ਰਮਾਣ ਸੀ ਜੋ ਯੀਸ਼ੂ ਦੇ ਈਸ਼ਵਰਤਵ ਨੂੰ ਝੂਠਾ ਸਾਬਿਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ । ਫਿਰ ਵੀ (ਕਹਾਣੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ) ਸਦੀਆਂ ਤੋਂ ਚਰਚ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਦਬਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ। ਦਾ ਵਿੰਨਸੀ ਦੁਆਰਾ ਮੋਨਾਲਿਸਾ ਤੇ ਅਖਿਰੀ ਸੁਪਰ ਵਰਗੇ ਚਿੱਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਗਿਰਜਾ ਘਰਾਂ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਇੱਥੋਂ ਤਕ ਕਿ ਡਿਝਨੀ ਕੋਰਟੋਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸਾਰੀਆਂ ਜਗਹ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮਹਾਨ ਬਿਚਾਰਕਾਂ ਤੇ ਕਲਾਕਾਰਾਂ ਦੇ ਸੰਕੇਤ ਦਿੱਤੇ। ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਮੁੱਖ ਦਾਵੇ ਇਹ ਹਨ ।

ਰੋਮੀ ਸਮਰਾਟ ਕੌਸਟੇਂਟਾਈਨ ਨੇ ਯੀਸ਼ੂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਈਸ਼ਵਰ ਵਰਗੇ ਪੁਜੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਇਹ ਸੁਰਅੰਤਰ ਰਚਿਆ ।

ਕੌਨਸਟਨਟਾਈਨ ਨੇ ਨਯੇ ਨਿਯਮ ਦੀ ਕਿਤਾਬ ਨੂੰ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਵਿੱਚ ਚੁਣਿਆ ।

ਔਰਤਾਂ ਨੂੰ ਦਬਾਉਣ ਲਈ ਗਿਆਨ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਸਮਾਚਾਰ ਆਦਮੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਬੰਧਿਤ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸੀ ।

ਯੀਸ਼ੂ ਤੇ ਮਾਰਿਆਮ ਦੀ ਗੁਪਤ ਸ਼ਾਦੀ ਹੋਵੀ ਸੀ ਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਬੱਚਾ ਵੀ ਸੀ ।

ਲੱਖਾਂ ਗੁਪਤ ਅਭਿਲੇਖ ਮਸੀਹ ਦੇ ਮੁੱਖ ਸੰਕੇਤਾਂ ਨੂੰ ਝੂਠਾ ਸਿੱਧ ਕਰਦੇ ਹਨ ।

ਬ੍ਰਾਉਨ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਕਾਲਪਨਿਕ ਖੋਜਈ ਆਪਣਾ ਸੁਰਅੰਤਰ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ । ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਰਾਜਕੀਯ ਇਤਿਹਾਸਕਾਰ ਸਰ ਲਾਏ ਟੇਬਿੰਗ ਨੂੰ ਇਕ ਬੁਧੀਮਾਨ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ । ਨਿਕਿਆ ਦੀ ਪਰਿਸ਼ਦ ਈਸ਼ਾਪੂਰਵ 325 ਵਿੱਚ ਟੇਬਿੰਗ ਨੂੰ ਗੁਪਤ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਜਾਨਕਾਰ ਸੋਫੀਵੇਨੀਵਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ । ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਮਸੀਹੀ ਸੰਕੇਤਾਂ ਦੇ ਵਾਦ-ਵਿਵਾਦ ਮਤ ਲਿਖੇ ਗਏ ।

ਉਸ ਸਮੇਂ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਇੱਕ ਨਸ਼ਵਰ ਭਵਿੱਖ ਵਕਤਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਯੀਸ਼ੂ ਤੇ ਉਸਦੇ ਚੇਲਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਫਿਰ ਤੋਂ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ । ਇੱਕ ਮਹਾਨ ਤੇ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਆਦਮੀ, ਪਰੰਤੂ ਫਿਰ ਵੀ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਨੋਵਿਉ ਅੰਚਿਭਤ ਹੈ ।'' ਕਿ ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਦੇਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਸੀ । ਨੇਕਿਆ ਦੀ ਪਰਿਸ਼ਦ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਉੱਤੇ ਮਤ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਠਹਰੇ ਤੁਸੀਂ ਕਹਿ ਸੀ ਕਿ ਯੀਸ਼ੂ ਦਾ ਈਸ਼ਵਰ ਮਤ ਪਰਿਣਾਮ ਤੁਲਨਾਤਮਕ ਮਤ ਸੀ । ਟੇਬਿੰਗ ਭੋਗਣ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਰਹਣ ਦੱਸਦੇ ਹਨ ।

ਟੇਬਿੰਗ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਕਿਆ ਦੀ ਪਰਿਸ਼ਦ ਤਕ ਯੀਸ਼ੂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਜਦ ਕਿ ਯੀਸ਼ੂ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਤੇ ਪ੍ਰਤੀਬਿੰਬ ਨਸ਼ਟ ਸੀ । ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਮਸੀਹਤਵ ਦੀ ਪੂਰੀ ਨੀਵ ਝੂਠ ਤੇ ਅਧਾਰਿਤ ਹੈ ।

ਦਾ ਵਿੰਨਸੀ ਕੋਡ ਨੇ ਆਪਣੀ ਕਹਾਣੀ ਚੰਗੀ ਤਰਾਂ ਵੇਖੀ ਹੈ । ਪਾਠਕਾਂ ਕੋਲੋਂ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਸਲਾਹ ਲੈਂਦੇ ਹੋਵੇ । ਜੇਕਰ ਇਸ ਸੋਚ ਨਹੀਂ ਸੀ ਤਾਂ ਇਹ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕਦੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ । ਦੂਸਰਾ ਚਰਚ ਵਿੱਚ ਫਿਰ ਕੋਈ ਪੈਰ ਨਾ ਰੱਖਦਾ । ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਇੱਕ ਸਭਾਲੋਕਨ ਨੇ ਇਸਦੇ ਤਰੁੱਟੀ ਰਹਿਤ ਸ਼ੋਧ ਦੀ ਪ੍ਰਸੰਸਾ ਕੀਤੀ ਹੈ । ਇਹ ਕਾਲਪਨਾ ਵਾਲੇ ਕੰਮ ਲਈ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦਿਵਾਉਣ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਹੈ ।

ਇਕ ਪੱਲ ਲਈ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰੋ ਕਿ ਓਕਲਜ਼ਅਪ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਸੱਚ ਹੋਗਾ । ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਕੀ ਨਿਕਿਆ ਦੀ ਪਰਿਸ਼ਦ ਯੀਸ਼ੂ ਨੂੰ ਈਸ਼ਵਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉਨਤ ਕਰੇਗਾ । ਇਹ ਸਾਰੇ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਸੀ ਓਕਲਜ਼ਅਪ ਅੱਗੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਚਰਚ ਅਤੇ ਰਾਜ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਦੇ ਲਈ ਯੀਸ਼ੂ ਦਾ ਮਸੀਹ ਹੋਵਾ ਕਠਿਨ ਸੀ । ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਦਾਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸ਼ੁਰੂ ਦੇ ਚਰਚ ਨੇ ਉਸਦੇ ਵਾਸਤਵਿਕ ਅਨੁਸਰਨ ਕਰਤਾ ਦੇ ਮਾਨਵੀਯ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿਚ ਓਸਦੀ ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਫੈਲਾਉਣ ਲਈ ਇਸਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਸੀ ।

ਕਈ ਤਰਾਂ ਦਾ ਵਿੰਨਸੀ ਕੋਡ ਦੇ ਅੰਤਿਮ ਧਿਆਨ ਅੰਤਰ ਸਿਧਾਂਤ ਹੈ । ਜੇਕਰ ਬ੍ਰਾਉਨ ਦੇ ਕਥਨ ਸੱਚ ਹੋ ਤਾਂ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਕੁਝ ਬੋਲਿਆ ਗਿਆ । ਚਰਚ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਇਤਿਹਾਸ ਦੁਆਰਾ ਤੇ ਬਾਈਬਲ ਸ਼ਾਇਦ ਉਹਨਾ ਦੁਆਰਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਅਸੀਂ ਜਿਆਦਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੇ ਸੀ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਜਾਂ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਇਹ ਸਬ ਸਾਡੀ ਸ਼ਕਤੀ ਖੋਹਣ ਲਈ ਸੀ । ਜਦ ਕਿ ਦਾ ਵਿੰਨਸੀ ਕੋਡ ਵਿੱਚ ਕਾਲਪਨਿਕ ਹੈ । ਇਸਦੇ ਛੱਕ ਦੇ ਆਧਾਰ ਤੇ ਵਾਸਤਵਿਕ ਘਟਨਾਵਾਂ, ਵਾਸਤਵਿਕ ਲੋਗ ਤੇ ਵਾਸਤਵਿਕ ਵਿਵਰਨਾਂ ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਹੈ । ਜੇਕਰ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਸ਼ਰਅੰਤਰ ਦੇ ਜੜ ਤਕ ਜਾਣਾ ਹੈ ਤਾਂ ਬ੍ਰਾਉਨ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਭਰੇ ਤੇ ਕਲਪਨੀ ਦੀ ਸਚਾਈ ਤੋਂ ਅਲੱਗ ਰਹਿਣ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਕਰਣੀ ਹੋਗੀ ।

ਕੋਸਟਾਈਨ ਤੇ ਮਸੀਹਤ

ਕੋਸਟਾਈਨ ਰੋਮ ਸਾਮਰਾਜ ਤੇ ਦੇ ਸ਼ਾਮਲ ਦੇ ਸਮੇਂ ਮਸੀਹੀ ਕਠੋਰਤਾ ਨਾਲ ਸਤਾਏ ਜਾ ਰਹੇ ਸੀ। ਪਰ ਜਦੋਂ ਯੋਧ ਤੇ ਨਾਲ ਕੋਸਟਾਈਨ ਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਉਸਨੇ ਆਕਾਸ਼ ਵਿੱਚ ਸੂਲੀ ਦੇ ਸਮਾਨ ਵਿਚ ਚਮਕੀਲੀ ਪ੍ਰਤਿਮਾ ਦੇਖੀ ਜਿਸਦੇ ਦੁਆ ਵਿਜੇ ਸਬਰ ਲਿਖਾ ਹੋਇਆ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ । ਉਹ ਯੋਧ ਦੇ ਮੈਦਾਨ ਵਿਚੋਂ ਸੂਲੀ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਅੱਗੇ ਵੱਧਿਆ ਤੇ ਸਾਮਰਾਜ ਉਤੇ ਨਿਧੰਤਰਣ ਕੀਤਾ।

ਕੋਸਟਾਈਨ ਦਾ ਮਸੀਹਅਤ ਨੂੰ ਅਪਣਾਉਣਾ ਚਰਚ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਾਟਰਸ਼ੈਡ ਸੀ । ਜੋ ਇੱਕ ਮਸੀਹੀ ਸਾਮਰਾਜ ਬਣਿਆ ਕਿਉਂਕਿ 300 ਸਾਲਾਂ ਵਿਚੋਂ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਪੂਰੀ ਤਰਾਂ ਸੁਰੱਖਿਆ ਵਿੱਚ ਤੇ ਸ਼ਾਂਤ ਸੀ ।

ਹੁਣ ਮਸੀਹੀ ਆਪਣੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਸਤਾਵੇ ਜਾ ਰਹੇ ਸੀ । ਕੋਸਟਾਈਨ ਆਪਣੇ ਪੂਰਬੀ ਤੇ ਪੱਛਮੀ ਸਾਮਰਾਜ ਨੂੰ ਇੱਕ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ । ਜੋ ਇੱਕ ਗੁੱਟ ਮੱਧਰਦਾਏ ਤੇ ਪੰਥ ਦੁਆਰਾ ਵਿਭਾਜਿਤ ਸੀ ਜਾਣਕਿ ਮੁੱਖ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਯੀਸ਼ੂ ਮਸੀਹੋ ਤੇ ਧਿਆਨ ਕਰਵਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ।

ਦਾ ਵਿੰਨਸੀ ਕੋਡ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਮਾਰ ਸੋਚੇ ਹੁਣ ਸੋਚ ਦਾ ਸਾਰ ਕਸੀ ਵੀ ਸ਼ਰਅੰਤਰ ਸਿਧਾਂਤ ਲਈ ਜਰੂਰੀ ਹੈ । ਪਰੰਤੂ ਕਿਤਾਬ ਦਾ ਕਥਨ ਕੋਸਟਾਈਨ ਨੂੰ ਗੁੱਟ ਸ਼ਰਅੰਤਰ ਕਰਤਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਤੇ ਫਿਰ ਬ੍ਰਾਉਨ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਏ ਗਏ ਮੁੱਖ ਸਵਾਲ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕੋਸਟਾਈਨ ਨੇ ਯੀਸ਼ੂ ਦੇ ਈਸ਼ਵਰਤਵ ਮਸੀਹੀ ਸਿਧਾਂਤ ਦਾ ਸੋਧ ਕੀਤਾ ।

ਯੀਸੂ ਦੀ ਪੂਜਾ ਕਰਨਾ

ਬ੍ਰਾਉਨ ਦੇ ਦੋਸ਼ਪੂਰਨ ਦੇ ਉੱਤਰ ਲਈ ਅਸੀਂ ਸਬ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾ ਕੌਂਸਟਾਈਨ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਾਉਂਨਸਿਲ ਨਿਕੀਆ ਦੀ ਪਰਿਸ਼ਦ ਦੇ ਮਸੀਹੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੇ ਹਨ । ਇਸ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਏ ।

ਮਸੀਹੀ ਲੋਗ ਪਹਿਲੀ ਸਦੀ ਤੋਂ ਹੀ ਯੀਸੂ ਦੀ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉਪਾਸਣਾ ਕਰ ਰਹੇ ਸੀ। ਪਰੰਤੂ ਚੌਥੀ ਸਦੀ ਵਿੱਚ ਅਗੁਵੇ ਅਰੀਸ ਈਸ਼ਵਰ ਦੇ ਇੱਕ ਰੂਪ ਇ ਦੇ ਬਚਾਵ ਲਈ ਅਭਿਆਨ ਆਰੰਭ ਕੀਤਾ । ਉਸਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਯੀਸੂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉਤਪਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਵਿਅਕਤੀ ਸੀ । ਜੋ ਕਿ ਸਵਰਗਦੂਤਾਂ ਤੋਂ ਉਚਾ ਪਰ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਤੋਂ ਨਹੀਂ । ਏਥਾਨੁਸਿਸ ਤੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਚਰਚ ਦੇ ਅਗੁਵੇ ਉਲਝਨ ਵਿਚੋਂ ਸੀ ਕਿ ਯੀਸੂ ਸ਼ਰੀਰ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਸੀ । ਕੌਂਸਟਾਈਨ ਇਸ ਮੋਤ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਕੇ ਆਪਣੇ ਸਾਮਰਾਜ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਂਤੀ ਲਿਆਉਣ ਵਾਸਤੇ ਪੂਰਬ ਤੇ ਪਛੋਮ ਦੇ ਅਲਗਾਵ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸੀ । ਇਸ ਲਈ 325 ਈਸਵੀ ਵਿੱਚ ਪੂਰੇ ਮਸੀਹੀ ਸੰਸਾਰ ਵਿਚੋਂ 300 ਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਬਿਸ਼ਪੋਂ ਨੂੰ ਨੀਕੀਆ ਵਿੱਚ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ । ਕਠਿਨ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਸ਼ੁਰੂ ਦੇ ਚਰਚਾਂ ਦਾ ਯੀਸੂ ਸਿਰਜਨ ਕਰਤਾ ਸੀ ਜਾ ਉਤਪਤਿ ਤੋਂ ਹੀ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਸੀ । ਜੋ ਕਿ ਚੇਲਿਆਂ ਨੇ ਯੀਸੂ ਦੇ ਬਾਰੇ ਸਿਖਾਇਆ ਕਿ ਉਹ ਸਬ ਤੋਂ ਪਹਿਲੇ ਲਿਖਤ ਕਥਨ ਵਿੱਚ ਉਹ ਯੀਸੂ ਦੀ ਮੋਤ ਮੇਂ ਪੁਨਰ ਜਨਮ ਦੇ 30 ਸਾਲ ਬਾਦ ਤਕ ਯੀਸੂ ਨੂੰ ਹੀ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦਾ ਰੂਪ ਮੰਨਦੇ ਹਨ । ਪੌਲਸ ਨੇ ਫਿਲਪਿਆਂ ਨੂੰ ਲਿਖਿਆ ਕਿ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੀ ਯੀਸੂ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਹੈ ਤੇ ਯਹੂਨਾ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਕਰੀਬੀ ਗਵਾਹ ਯੀਸੂ ਦੇ ਈਸ਼ਵਰਤਵ ਨੂੰ ਹੇਠਾ ਲਿਖੇ ਸਮਾਚਾਰ ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕਰਾਉਂਦਾ ਹੈ ।, (ਧ 1-4)

ਯਹੂਨਾ ਦਾ ਇਹ ਸੰਦੇਸ਼ ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਅਭਿਲੇਖ ਵਿਚੋਂ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਤੇ ਉਸਦਾ ਸਮੇਂ 175-225 + ਹੈ । ਕੌਂਸਟਾਈਨ ਦੇ ਬੁਲਾਏ ਗਏ । ਨੀਕੀਆ ਦੀ ਪਰਿਸ਼ਦ ਵਿੱਚ 100 ਸਾਲ ਪਹਿਲੇ ਹੀ ਯੀਸੂ ਦੇ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ । ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਦੇਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਫਾਰਸ਼ਿਕ ਅਭਿਲੇਖ ਪ੍ਰਮਾਣ ਦਾ ਵਿੰਨਸੀ ਕੋਡ ਦਾ ਦਾਵਾ ਦਿ ਯੀਸੂ ਦਾ ਈਸ਼ਵਰਤਵ ਚੌਥੀ ਸਦੀ ਦੀ ਖੋਜ ਸੀ । ਜੋ ਕਿ ਕਹੇ ਗਏ ਕਥਨ ਤੇ ਉਲਟ ਹੈ ।

ਪਰੰਤੂ ਇਤਿਹਾਸ ਨੀਕੀਆ ਦੀ ਪਰਿਸ਼ਦ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਦੀ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਜੇਬਿੰਗ ਦੇ ਮਾਧਅਮ ਦੁਆਰਾ ਬ੍ਰਾਉਨ ਆਪਣੀ ਕਿਤਾਬ ਵਿੱਚ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸਭਾ ਵਿੱਚ ਬਿਸਪਾਂ ਦੇ ਬਹੁਮਤ ਨੇ ਅਰੀਸ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨੂੰ ਦਿੜ੍ਹ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਯੀਸੂ ਵਿੱਚ ਨਸ਼ਵਰ ਭਵਿੱਖਵਕਤਾ ਸੀ । ਯੀਸੂ ਦੇ ਈਸ਼ਵਰਤ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਇੱਕ ਤੁਲਨਾਤਮਕ ਕਰੀਬੀ ਮਤ ਦੁਆਰਾ ਅਪਣਾਇਆ ਜੋ ਸਹੀ ਜਾ ਗਲਤ ?

ਵਾਸਤਵਿਕਤਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮਤ ਬਹੁਮਤ ਨਾਲੋਂ ਜਿੱਤ 318 ਬਿਸਪਾਂ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਦੋ ਮਤ ਭਿੰਨ ਸੀ । ਅਰੀਸ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦਾ ਹੈ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਇੱਕੋ ਪਿਤਾ ਦੇ ਯੀਸੂ ਉਸਦੀ ਸਰਉੱਤਮ ਰਚਨਾ ਸੀ ਸਭਾ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਿਤਾ ਤੇ ਪੁੱਤਰ ਦੋਨੋਂ ਸਮਾਨ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪਵਿੱਤਰ ਸੀ । ਪਿਤਾ ਪੁੱਤਰ ਦੇ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਸਪਸ਼ਟ, ਸਮਕਾਲੀਨ, ਸਹਯੋਗੀ ਵਿਅਕਤੀ ਉਤੇ ਇੱਕ ਈਸ਼ਵਰ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ । ਤੇ ਇੱਕ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਨਿਕੀਆਂ ਕ੍ਰੀਡ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜਾਣਿਆ ਗਿਆ ਤੇ ਇਹ ਮਸੀਹੀ

ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦਾ ਕੇਂਦਰੀ ਭਾਗ ਹੈ । ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਅਰੀਸ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਤੇ ਮਹੱਤਵ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਭਾਵ ਸੀ । ਬਹੁਮਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਬਾਦ ਆਇਆ ਪਰੰਤੂ ਸਭਾ ਨੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਅਰਨਿਸ ਨੂੰ ਵਿਰੋਧੀ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ । ਚੁੰਕਿ ਉਸਦੀ ਸਿੱਖਸ਼ਾ ਬਦਲੀ ਜੋ ਕਿ ਯੀਸੂ ਦੇ ਈਸ਼ਵਰਤਣ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਚੇਲਿਆਂ ਨੂੰ ਸਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ । ਇਤਿਹਾਸ ਇਹ ਵੀ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਦਿ ਚੇਲਿਆਂ ਨੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਅਰਾਧਨਾ ਨੂੰ ਸਰਵਜਨਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਧਿਆਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ।

ਮਸ਼ੀਹੀ ਚਰਚ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੇ ਦਿਨ ਤੋਂ ਹੀ ਯੀਸੂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਾਮਾਨਯ ਵਿਅਕਤੀ ਹੀ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਤੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਉਸਦੇ ਚੇਲਿਆਂ ਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ਰ 'ਬ੍ਰਹਮਣ' ਦੇ ਰਚਨਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਉਪਾਸਨਾ ਕੀਤੀ । ਜੋ ਕਿ ਕੌਸਟਾਈਨ ਯੀਸੂ ਦੇ ਈਸ਼ਵਰਤਣ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੀ ਖੋਜ ਕਿਸ ਤਰਾਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜੇ ਕਰ ਚਰਚ 200 ਸਾਲ ਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਮੇਂ ਵਿਚ ਯੀਸੂ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਮੰਨ ਰਿਹਾ ਸੀ । ਦਾ ਵਿੰਨਸੀ ਕੋਡ ਇਸ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਦਾ ਉੱਤਰ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ।

ਕੇਨਨ ਵਿੱਚ ਫਾਇਰਿੰਗ

ਦਾ ਵਿੰਨਸੀ ਕੋਡ ਇਹ ਵੀ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੌਸਟਾਈਨ ਨੇ ਦੂਸਰਿਆਂ ਦੀ ਅਪੇਛਾ ਵਰਤਮਾਨ ਨਯੇ ਨਿਯਮ ਵਿੱਚ ਜੋ ਵਿਵਰਣ ਪਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ । ਯੀਸੂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਵਿਵਰਣਾਂ ਨੂੰ ਦਬਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ । ਉਹ ਅੱਗੇ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਯਾ-ਨਿਯਮ ਵਿਵਰਣ ਕੌਸਟਾਈਨ ਦੁਆਰਾ ਬਦਲ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸੀ ।

ਦੋ ਮੌਖ ਮਾਮਲੇ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਸਮਝਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ ।

ਕਿਤਾਬਾਂ ਦੇ ਪੱਖਸ਼ਪਾਤ ਵਿੱਚ ਪਰਿਵਰਤਨ ਕੀਤਾ । ਦੂਸਰੀ ਜਾ ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਵਿਵਰਣਾਂ ਨੂੰ ਰੋਕਿਆ ਜੋ ਬਾਇਬਲ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਿਲ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਏ । ਪਹਿਲੇ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਖੱਤ ਤੇ ਅਭਿਲੇਖ ਚਰਚ ਅਗੁਵੇਂ ਦੁਆਰਾ ਦੂਸਰੀ ਸਦੀ ਵਿੱਚ ਲਿਖੇ ਗਏ ਤੇ ਹੇਅਰਫਿਕ ਦੇ ਸਮਾਨ ਨਯੇ ਨਿਸਮ ਕੀ ਨੀਤੀ ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕਰਣਾ ਲਗਭਗ 200 ਸਾਲ ਪਹਿਲੇ ਕੌਸਟਾਈਨ ਨੇ ਨਿਕੀਆ ਦੀ ਪਰਿਸ਼ਦ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ । ਮੈਰਸਿਓਨ ਨੇ ਚੇਲਿਆਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ਸਨੀਯ ਸਿਖਸ਼ਾਵਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚੋਂ ਕੀ ਇੱਕ ਨਯੇ-ਨਿਯਮ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਨੂੰ ਪਸੰਦ ਕੀਤਾ ।

ਲਗਭਗ ਉਸੀ ਸਮੇਂ ਦੂਸਰਾ ਹੇਅਰਟਿਕ ਵੇਲਅਨਟਿਨਸ ਨਯੇ ਨਿਯਮ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਭੇਦ ਵਲੋਂ ਧਿਆਨ ਕੀਤਾ ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਦੋਨੋ ਹਰਟਿਕ ਇਹ ਸ਼ੁਰੂ ਦੇ ਚਰਚ ਅਗੁਵੇਂ ਦੇ ਦਰਸ਼ਣ ਸੀ । ਇਹ ਸਿਰਫ ਸਿੱਖਸ਼ਾਂ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜੋ ਬਿਸ਼ਪ ਚਾਉਂਦੇ ਸੀ । ਫਿਰ ਵੀ ਸ਼ੁਰੂ ਦੇ ਚਰਚ ਦੇ ਸਮਾਨ ਉਹ ਹੁਣ ਵੀ ਉਸੇ ਨਯੇ-ਨਿਯਮ ਦੀਆਂ, ਕਿਤਾਬਾਂ ਵਲੋਂ ਇਸ਼ਾਰਾਂ ਕਰਦੇ ਹਨ । ਜੋ ਅੱਜ ਅਸੀਂ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਾਂ । ਜੇਕਰ ਨਯੇ ਨਿਯਮ ਦਾ ਕੌਸਟਾਈਨ ਤੇ ਨਿਕੀਆ ਦੀ ਪਰਿਸ਼ਦ ਦੇ 200 ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਖੁਲੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚੋਂ ਉਪਯੋਗ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ । ਹੇ ਰਾਜਾ ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਸ ਤਰਾਂ ਸ਼ੋਧ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ । ਜਾ ਬਦਲ ਸਕਦਾ ਹੈ । ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਚਰਚ ਦੂਰ ਤੱਕ ਫੈਲ ਗਏ ਸੀ ਤੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਬਣ ਗਏ ਸੀ । ਜਿਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਸਬ ਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਨਯੇ -ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਸੀ ।

ਦਾ ਵਿੰਨਸੀ ਕੋਡ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਵਿੱਚ ਡਰਵਿੰਨ ਆਪਣੀ ਕਿਤਾਬ ਵੀਕ ਦਾ ਵਿੰਨਸੀ ਕੋਡ ਵਿੱਚ ਕਹਿੰਦੇ

ਹਨ ਕੋਸਟਾਈਨ ਨੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਲਿਖਿਆ ਕੋਨ ਸੀ ਕਿਤਾਬੇ ਕੋਨ ਵਿੱਚ ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ ਕੋਨ ਦਾ ਵਿਸ਼ੇ ਵੀ ਸਭਾ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ।

ਰਹੱਸ ਨੂੰ ਜਾਨਣ ਵਾਲੇ

ਗਿਆਨਵਾਦੀ ਸਿਖਸ਼ਾਵਾ ਦਾ ਖੇਤਰ ਇਕੋ ਸਮੂਹ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਵੀਕ ਗਨੋਸਟੀਕ ਦੇ ਨਾਂ ਨਾਲ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ । ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਨਾਂ ਗਰੀਕ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ । ਜਿਸ ਤਰਾਂ ਗਨੋਸੀਸ ਮਤਲਬ ਗਿਆਨ । ਇਹ ਲੋਗ ਸੋਚਦੇ ਹਨ ਉਹਨਾਂ ਕੋਲ ਇੱਕ ਰਹੱਸ ਸੀ ਜੋ ਸਧਾਰਨ ਵਿਅਕਤੀ ਤੋਂ ਲੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਗਿਆਨ ।

52 ਸਿਖਸ਼ਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਿਰਫ ਪੰਜ ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ ਸਿਖਸ਼ਾਵਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪਸੰਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਜਿਸ ਤਰਾਂ ਅਸੀਂ ਦੇਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਸਿਖਸ਼ਾਵਾਂ ਨਯੇ-ਨਿਯਮ ਦੀਆਂ ਸਿਖਸ਼ਾਵਾ ਤੋਂ ਭਿੰਨ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਮੱਤੀ, ਮਰਕੁਸ ਲੂਕਾ, ਯਹੂਨਾ ।

ਜਿਵੇਂ ਮਸੀਹੀਤ ਜਲਦੀ ਨਾਲ ਫੈਲ ਹਰੀ ਉਝ ਹੀ ਗਨੋਸਟਿਕ, ਨੇ ਆਪਣੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਮਸੀਹੀ ਭੇਦਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲਾਇਆ ਗਨੋਸਟਿਕਸ ਨੂੰ ਨਕਲੀ ਮਸੀਹਤ ਵਿੱਚੋਂ ਲੋਕਾਂ ਕੀ ਮੱਖਿਆਂ ਵਧਾਉਣ ਤੇ ਯੀਸੂ ਦੇ ਵਿਗਿਆਪਨ ਦੁਆਰਾ ਉਪਯੋਗ ਕਰਨ ਲਈ ਸ਼ਾਇਦ ਇਕ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇ । ਫਿਰ ਵੀ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸੋਚਣ ਦਾ ਤਰੀਕਾ ਮਸੀਹਾਂ ਲਈ ਠੀਕ ਹੈ । ਯੀਸੂ ਦੇ ਪੁਨਰ ਸ਼ੋਧ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ । ਉਸਦੇ ਪੂਰਨ ਤੇ ਮਾਨਵਤਾ ਨੂੰ ਹਰਾਨਾ ਹੈ ।

ਦਾ ਆਕਸਫੋਡ ਹਿਸਟ੍ਰੀ ਆਫ ਮਸੀਹਤ ਵਿੱਚ ਮਸੀਹੇ ਦੇ ਕਾਲਪਨਿਕ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਬਾਰੇ ਲਿਖਿਆ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਵਿੱਚ ਜੀਨੋਸਟਿਕ ਤਾਂਤ੍ਰਿਕ ਦੇ ਪੂਰਣ ਰਹੱਸਵਾਦ (ਨਸ਼ੋਤਰ) ਤੇ ਜਾਦੂ ਨਾਲ ਸਮਾਪਤ ਹੋਇਆ । ਆਪਣੀ ਵਿਆਖਿਆ ਨੂੰ ਸਹੀ ਕਰਨ ਲਈ ਉਸਨੇ ਯੀਸੂ ਦੇ ਕਹਾਵਤਾਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ।

ਪ੍ਰਾਰੰਭਿਕ ਅਲੋਚਕ

ਬ੍ਰਾਉਨ ਦੇ ਦਾਵੇ ਉਲਟੇ ਹੈ । ਇਹ ਕੋਸਟਾਈਨ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਧਰਮ ਵਿਰੋਧੀ ਦੇ ਰੂਪ ਨੂੰ ਗਿਆਨਵਾਦੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨੂੰ ਕਲੰਕਿਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਤੇ ਉਹ ਖੁਦ ਚੇਲੇ ਸੀ । ਇਕ ਵਿਚਾਰ ਪਹਿਲੇ ਹੀ ਪਹਿਲੀ ਸਦੀ ਵਿੱਚ ਯੀਸੂ ਦੀ ਮੌਤ ਦੇ 10 ਸਾਲ ਬਾਦ ਵਧ ਰਿਹਾ ਸੀ । ਚੇਲੇ ਉਸਦੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਤੇ ਸਿਖਸ਼ਾਵਾ ਵਿੱਚ ਗਹਗਈ ਸੇਵਨ ਵਿਸ਼ਵਾਸਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਜਿਸਦੇ ਉਹ ਗਵਾਹ ਹਨ । ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ ਕੀ ਗਿਆਨ ਨੇ ਪਹਿਲੀ ਸਦੀ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਹੈ । ਕੋਣ ਵੱਡਾ ਝੂਠਾ ਹੈ ਇਕੋ ਹੈ ਜੋ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਯੀਸੂ ਮਸੀਹ ਨਹੀਂ ਹੈ । ਇਹੋ ਜਿਹੇ ਲੋਗ ਮਸੀਹੀ ਵਿਰੋਧੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਪਿਤਾ ਤੇ ਪੁੱਤਰ ਦੋਨਾਂ ਦਾ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ।

ਚੇਲਿਆਂ ਦੀਆਂ ਸਿਖਸ਼ਾਵਾ ਤੇ ਚੱਲਦੇ ਹੋਏ ਸ਼ੁਰੂ ਦੇ ਚਰਚਾਂ ਦੇ ਇਕੋ ਅਗਵੇਂਨੋ ਇਕ ਮਤ ਲਈ ਗਨੋਸਟਿਕਸ ਨੂੰ ਬੁਰਾ ਕਿਹਾ । ਚਰਚ ਇਕ ਲੇਖ ਵਿੱਚ ਨਿਕਿਆ ਦੀ ਪਰਿਸ਼ਦ ਤੋਂ 140 ਸਾਲ ਪਹਿਲੇ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧਰਮੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਗਿਆਨਵਾਦੀ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ । ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਦੇ

ਉਪਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਵੀ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ । ਫਿਰ ਵੀ ਨਯੇ-ਨਿਯਮ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਇਹ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਕਿ ਓਰੀਜਨ ਤੀਸਰੀ ਸਦੀ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਸਿਖਸ਼ਾਵਾ ਨੂੰ ਜਾਣਾ ਹਾਂ ਜੋ ਥੋਮਾ ਦਾ ਉਪਦੇਸ਼ ਕਹਿਣਾ ਉਂਦਾ ਹੈ ਤੇ ਮੰਤਿਆ ਦਾ ਉਪਦੇਸ਼ ਤੇ ਦੂਸਰੇ ਜਿਸਨੂੰ ਅਸੀਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਇਸ ਤਰਾਂ ਨਾ ਹੋ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕਿਸੀ ਵੀ ਤਰਾਂ ਅਣਜਾਣ ਸਮਝੇ ਜਾਈਏ । ਕਿਉਂਕਿ ਉਹਨਾ ਵਿਚੋਂ ਜਿਹਨਾਂ ਨੇ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਉਹ ਕੁਝ ਗਿਆਨ ਰੱਖਦੇ ਹਨ । ਜੇਕਰ ਉਹ ਦੂਸਰੇ ਪਰਿਚਿਤ ਹੋ । ਜਦਕਿ ਉਹਨਾ ਸਾਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਹੌਲੀ ਨਾਲ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਜੋ ਚਰਚ ਨੇ ਪਹਿਚਾਣਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਿਰਫ ਚਾਰ ਉਪਦੇਸ਼ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ । ਇਸਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂ ਦੇ ਚਰਚਾਂ ਦੇ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਮਹੱਤਵ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ।

ਨਿਕਿਆ ਦੀ ਪਰਿਸ਼ਦ ਗਿਆਨਵਾਦੀ ਤੇ ਕੌਂਸਟਾਂਟੀਨ ਪੰਥ ਦੁਆਰਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸੀ । ਦਾ ਵਿੰਨਸੀ ਕੋਡ ਜੋ ਦਾਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੇ ਹੋਰ ਵੀ ਪ੍ਰਮਾਣ ਹਨ ।

ਦਾ ਗਿਆਨਵਾਦੀ ਸਿਖਾਵਾਂ ਤੇ ਪ੍ਰਤੀਬੰਧ

ਨੂੰ ਦਬਾਉਣ ਔਰਤਾਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਗਿਰਾਣਾ ਸੀ । ਇਸੇ ਕਥਨ ਸਿੱਖਸ਼ਾ ਨਿਸ਼ਕਰਸ਼ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ - ਮਰਿਅਮ ਨੂੰ ਸਾਡੇ ਤੋਂ ਦੂਰ ਜਾਣ ਦਿਉ ਕਿਉਂਕਿ ਔਰਤਾਂ ਜੀਵਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ । ਫਿਰ ਯੀਸੂ ਨੇ ਪਤਰਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਮਰਿਅਮ ਨੂੰ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਬਣਾਉਂਗੇ ਜੋ ਕਿ ਉਹ ਸਵਰਰਾਜ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਿਲ ਹੋ ਸਕੇ । ਔਰਤਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਗਿਆਨਵਾਦੀ ਸਿਖਸ਼ਾਵਾਂ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕਰਨਾ ਕਠਿਨ ਹੈ ।

(ਬਾਈਬਲ ਦੀਆਂ ਸਿੱਖਸ਼ਾਵਾਂ) ਯੀਸੂ ਨੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਔਰਤਾਂ ਨਾਲ ਆਦਰ ਤੇ ਸਹਾਨੁੰਭੂਤੀ ਦਾ ਵਿਅਹਾਰ ਕੀਤਾ । ਇਸ ਤਰਾਂ ਦੇ ਕ੍ਰਾਂਤੀਕਾਰੀ (ਪਦ) ਆਵਿਤ ਨਯੇ ਨਿਯਮ ਵਿਚੋਂ ਪਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ । ਜੋ ਔਰਤਾਂ ਦੀ ਸਮਾਜਿਕ ਤੌਰ ਤੇ ਉਪਰ ਉਠਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤੇ ਹੁਣ ਕੋਈ ਯਹੂਦੀ ਜਾਂ ਗਲੀਲੀ, ਗੁਲਾਮ ਜਾਂ ਸਵਤੰਤਰ ਔਰਤ ਜਾਂ ਆਦਮੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਪਰੰਤੂ ਸਾਰੇ ਮਸੀਹੀ ਹੋ ਤੁਸੀਂ ਸਾਰੇ ਮਸੀਹ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੋ । (ਗਲਤੀਆਂ 3:28)

ਰਹੱਸਯ ਮਇ ਲੇਖਕ

ਜਦ ਇਹ ਗਿਆਨਵਾਦੀ ਸਿੱਖਸ਼ਾ ਲਗਭਗ ਸਾਰੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਤਾਂ ਨਯੇ ਨਿਯਮ ਦਾ ਨਾਂ ਲੱਦੇ ਹਨ । ਫਿਲਪੀ ਦੀ ਸਿੱਖਸ਼ਾ, ਪਤਰਸ, ਮਰਿਅਮ, ਥੋਮਾ ਦੀ ਸਿੱਖਸ਼ਾ ਇਸ ਤਰਾਂ ਹੋਰ ਕਿਤਾਬਾਂ ਹਨ ਜਿਸਦਾ ਸੁਰਅੰਤਰ ਸਿਧਾਂਤ ਦਾ ਵਿੰਨਸੀ ਕੋਡ ਤੇ ਅਧਾਰਿਤ ਹੈ । ਪਰੰਤੂ ਕੀ ਉਹ ਝੂਠੇ ਲੇਖਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਲਿਖੇ ਗਏ ਸੀ ।

ਗਿਆਨਵਾਦੀ ਸਿੱਖਸ਼ਾ ਦਾ ਸਮੇਂ ਲਗਭਗ ਯੀਸੂ ਦੇ 110 ਤੋਂ 300 ਸਾਲ ਬਾਦ 31 ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਸ਼ਵਸਨੀਯ ਚੇਲੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਹਮਨਾਮੀ ਦੁਆਰਾ ਲਿਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ । ਰਾਬਿੰਨਸਨ ਅਨੁਸਾਰਾ ਅਸੀਂ ਸਿੱਖਦੇ ਹਾਂ ਦਿਕ

ਅਧਿਕਤਰ : ਗੁਮਨਾਮ ਲੇਖਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਲਿਖੀ ਗਈ ਸੀ ਡਾ. ਡੇਰਲ ਨੇ ਲਿਖਿਆ ਕਿ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ ਦਾ ਬੂਟ

ਕੁਝ ਪੀੜੀਆਂ ਦਾ ਮਸੀਹੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਵਿੱਚ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ । ਯਾਦ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਮੱਹਤਵਪੂਰਨ ਬਿੰਦੂ ਜਦੋਂ

ਨਾਰਮੇਨ ਨੇ ਦੇ ਗਿਆਨਵਾਦੀ ਸਿਖਸ਼ਾਵਾਂ ਤੇ ਟਿਪਣੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਪਤਰਸ ਦੀ ਖੱਤ ਯਹੂਨਾ ਦਾ ਖਤ ਤੇ ਰਸੂਲਾ ਦੇ ਕੰਮ ਗਿਆਨਵਾਦੀ ਸਿਖਸ਼ਾਏ ਚੇਲਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਲਿਖੀ ਸੀ ਪਰੰਤੂ ਦੂਸਰੀ ਸਦੀ ਦੇ ਦੂਸਰੇ ਲੋਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਲਿਖੀ ਤੇ ਬਾਦ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਸਿੱਖਸ਼ਾਵਾਂ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਡੋਂਗ ਕਰਦੇ ਹਨ । ਅੱਜ ਅਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਧੋਖਾ ਤੇ ਜਾਲਸਾਜ਼ੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਾਂ ।

ਗਿਆਨਵਾਦੀ ਸਿੱਖਸ਼ਾਏ ਯੀਸੂ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸਕ ਵਿਵਰਣ ਨਹੀਂ ਹੈ ਇਸ ਤੋਂ ਅਲਾਵਾ ਕਹਾਵਤ ਵਿੱਚ ਨਾਂਵਾ ਦੇ ਸਮਾਨ ਇਤਿਹਾਸਕ ਵਿਵਰਣ ਨੂੰ ਛੱਡਣਾ ਜਗਹ ਤੇ ਘਟਨਾਵਾਂ ਨਯੇ ਨਿਯਮ ਵਿੱਚ ਯੀਸੂ ਦੇਜੀਵਨ ਧਰਮ ਪ੍ਰਚਾਰ ਤੇ ਸ਼ਬਦਾ ਦੇ ਅਨਗਿਨਤ ਇਤਿਹਾਸਿਕ ਸਚਾਈਆਂ ਹਨ ।

ਸ੍ਰੀਮਤੀ ਯੀਸੂ

ਦਾ ਵਿੰਨਸੀ ਕੋਡ ਦੇ ਸ਼ਰਅੰਤਰ ਦਾ ਸਾਰ ਉਸਦਾ ਦਾਵਾ ਹੈ ਕਿ ਯੀਸੂ ਤੇ ਮਰਿਅਮ ਦੀ ਗੁਪਤ ਵਿੱਚ ਵਿਆਹ ਹੋਇਆ ਜਿਸਦਾ ਪਰਿਵਾਰ ਇੱਕ ਬੱਚਾ ਸੀ । ਇਸਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਮਰਿਅਮ ਦਾ ਗਰਭ ਯੀਸੂ ਦੀ ਸੰਤਾਨ ਨੂੰ ਹੋਲੀ ਰਿੰਲ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ । ਕੋਥੋਲਿਕ ਐਰਗੇਨਾਇਜ਼ੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਕਰੀਬੀ ਪਕਨ ਪ੍ਰਣ, ਲੋਕ ਨਿੰਦਾ, ਤੇ ਸ਼ਰਅੰਤਰ ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਵੱਡੇ ਤੋਤ ਹਨ । ਪਰੰਤੂ ਦੀ ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਦੇਖਿਏ ਕਿ ਚੇ ਲੇ ਕੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ । ਇੱਕ ਨਿਉਜ ਵਿਕ ਮੈਗਜ਼ੀਨ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰਾ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਨ ਲਈ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸਿਧਾਂਤ ਵਿੱਚ ਮਰਿਅਮ ਨੂੰ ਯੀਸੂ ਦੀ ਗੁਪਤ ਸ਼ਾਦੀ ਹੋਈ ਸੀ । ਕੋਈ ਇਤਿਹਾਸਕ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ । ਦਾ ਵਿੰਨਸੀ ਕੋਡ ਪ੍ਰਾਥਮਿਕ ਤੌਰ ਦੇ ਫਿਲਿਪ ਦੇ ਇਕ ਪਦ ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਹੈ । ਜੋ ਸੰਕੇਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਯੀਸੂ ਤੇ ਮਰਿਅਮ ਸਹਯੋਗੀ ਸੀ । ਟੇਬਿੰਗ ਇਕ ਪਰਿਕਰਣ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਹਯੋਗੀ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਰਥ ਪਤਨੀ ਹੋ ਸਕੇ । ਪਰੰਤੂ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਵਕਲਜਅਪ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ।

ਫਿਲਿਪ ਦੇ ਖਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ (ਪਦ) ਅਚਿਤ ਹੈ ਜੋ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਯੀਸੂ ਨੇ ਮਰਿਅਮ ਨੂੰ ਚੁਮਿਆ। ਚੁੰਬਨ ਚੁੰਬਨ ਦੇ ਨਾਲ ਮਿੱਤਰਾ ਦਾ ਸਵਾਗਤ ਪਹਿਲੀ ਸਦੀ ਵਿੱਚ ਸਮਾਨਯ ਗੱਲ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਗਲਤ ਸੰਬੰਧ ਨਹੀਂ ਸੀ । ਜੇਕਰ ਦਾ ਵਿੰਨਸੀ ਕੋਡ ਦਾ ਵਿੰਨਸੀ ਕੋਡ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਠੀਕ ਹੈ ਤੇ ਇਸਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਦੂਸਰਾ ਇਤਿਹਾਸਿਕ ਅਭਿਲੇਖ ਨਹੀਂ ਹੈ । ਫਿਲਿਪ ਦੇ ਖਤ ਇੱਕ ਫੇਅਰਫੇਡ ਅਭਿਲੇਖ ਹੈ ਜੋ ਯੀਸੂ ਦੇ 150-225 ਸਾਲ ਬਾਦ ਅਨਜਾਨ ਲੇਖਕ ਦੁਆਰਾ ਲਿਖੀ ਗਈ । ਇਸ ਲਈ ਯੀਸੂ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਕਹੇ ਗਏ ਕਥਨ ਇਤਿਹਾਸਿਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹਨ ।

ਗਨੋਸਟੀਕ ਨੇ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਕਿ ਨਯਾ ਨਿਯਮ ਪ੍ਰਣ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਬੋੜਾ ਸ਼ਰਮੀਲਾ ਸੀ ਹੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਬੋੜਾ ਮਸਾਲਾ ਮਿਲਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ । ਜੋ ਵੀ ਕਾਰਨ ਹੋਵੇ । ਇਹ ਅਦਿਤੀਥ ਤੇ ਅਸਪਟ (ਪਦ) ਆਚਿਤ ਯੀਸੂ ਦੇ ਮਰਣ ਬਾਦ ਲਿਖੇ ਗਏ ਜੋ ਪੜ੍ਹਨ ਵਿੱਚ ਕੁਚੀਕਾਰ ਪਰ ਇਹ ਇਤਿਹਾਸਕ ਨਹੀਂ ਹਨ।

ਹੋਲੀ ਰਿੰਲ ਤੇ ਪਾਇਰੀ ਆਫ ਸਾਇਨ ਵਰਗੇ ਬ੍ਰਾਉਨ ਦੇ ਕਲਪਨਿਕ ਵਿਵਰਣ ਇਤਿਹਾਸ ਨੂੰ ਫਿਰ

ਤੋਂ ਗਲਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ । ਪੌਰਾਣਿਕ ਹੌਲੀਗਿਲ ਕਾਲਪਨਿਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਭੋਜਨ ਤੇ ਅੰਤਿਮ ਪਿਆਲਾ ਸੀ ਤੇ ਮਰਿਆਮ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸੰਬੰਧ ਨਹੀਂ ਸੀ । ਦਾ ਵਿੰਨਸੀ ਕੋਡ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਨਹੀਂ ਨਹ.ਜ ਸਕਦੇ ਕਿਉਂਕਿ 1956 ਤਕ ਨਹੀਂ ਲੱਭਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਉਸਦੀ ਮੌਤ ਦੇ 437 ਸਾਲ ਬਾਦ ਫਿਰ ਕੁਚੀਕਰ ਕਲਪਨਾ ਪਰੰਤੂ ਨਕਲੀ ਇਤਿਹਾਸ ।

ਰਹੱਸਯ ਮਈ ਦਸਤਾਵੇਜ਼

ਟੇਬਿੰਗ ਦੇ ਪ੍ਰਗਟੀਕਰਨ ਦੇ ਲੱਖਾਂ ਗੁਪਤ ਅਭਿਲੇਖ ਸਿਧ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮਸੀਹਤਵ ਇਕ ਮਜ਼ਾਰ ਹੈ ? ਕੀ ਇਹ ਸੱਚ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ।

ਮਜ਼ਾਕ ਇਹੋ ਜਿਹੇ ਅਭਿਲੇਖ ਸੀ ਤਾਂ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦਾ ਮਸੀਹਤਵ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਇਕ ਮਨੋਰੰਜਨ ਦਾ ਦਿਨ ਹੋਗਾ । ਧੌਖੇਬਾਜ਼ ਸਿਖਸ਼ਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪਰਮਪਰਿਕ ਚਰਚਾ ਨੇ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿਉਂਕਿ ਧਰਮ ਵਿਰੋਧੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਵਿਚ ਇਹ ਹੋਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਜਾਣੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ ਇਹ ਹੈਰਾਨ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਇਹ ਕਦੇ ਵੀ ਚੇਲਿਆਂ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਨੀ ਸਿਖਸ਼ਾ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ।

ਜੇਕਰ ਬ੍ਰਾਉਨ ਏਪਰੋਕ੍ਵਾਇਫਲ ਤੇ ਸ਼ੁਰੂ ਦੇ ਸਮਯਾਚਾਰ ਦਾ ਉਲੇਖ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਤਾਂ ਇਹ ਬੇਕਾਰ ਹੈ । ਇਹ ਹੋਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤੇ ਨਾ ਹੀ ਮਸੀਹਤ ਨੂੰ ਝੂਠਾ ਸਿਧ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਰੇਮੰਡ ਬ੍ਰਾਉਨ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਅਸੀਂ ਇਤਿਹਾਸਿਕ ਧਰਮ ਸੇਵਾ ਲਈ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਸਿੱਖਿਆ ਤੇ ਸਿਰਫ ਕੁਝ ਨਵੇਂ ਕਹਾਉਤਾ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ ।

ਗ੍ਰਿਰੀਓਸਟੀਕਸ ਸੂਸਮਾਚਾਰ ਤੇ ਤਿੰਨ ਜਿਸਦੇ ਲੇਖਕ ਅਨਜਾਨ ਹੈ ਤੇ ਜੋ ਗਵਾਹ ਨਹੀਂ ਹੋ ਅੱਜ ਜੋ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਨਯੇ ਨਿਯਮ ਹੈ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤਾ ਲਈ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਪਰੀਖਸ਼ਾਵਾਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕੀਤਾ ਹੈ । ਭਿੰਨਤਾਂ ਕਿ ਕਠੋਰ ਸ਼ਰਅੰਤਰ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਨਸ਼ਟ ਕਰਨਾ ਹੈ । ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਚਾਨ ਸਹਿਤ ਦਾ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਨਹੀਂ ਜੋ ਨਯੇ ਨਿਯਮ ਵਰਗੇ ਚੰਗੇ ਦਾ ਮਜ਼ਾ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ।

ਨਯੇ ਨਿਯਮ ਦੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਬਰੁਸ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਕਿਉਂ ਸ਼ੁਰੂ ਦੇ ਚਰਚਾਂ ਵਿੱਚ ਥੋਮਾ ਦੇ ਖਤ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਤੇ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਵੀ ਸੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਥੋਮਾ ਦਾ ਖਤ ਛੱਡ ਗਿਆ ਸੀ । ਸਹੀ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਥੋਮਾ ਨੇ ਖੁਦ ਨੂੰ ਅਲੱਗ ਕੀਤਾ । ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਯੀਸੂ ਦੀਆਂ ਦੂਸਰੀਆਂ ਗਵਾਹੀਆਂ ਨਾਲ ਮੇਲ ਨਹੀਂ ਖਾਂਦਾ । ਜਿਸਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂ ਦੇ ਮਸੀਹਾਂ ਨੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ।

ਪੰਚਾਇਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ

ਯੀਸੂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸਾਰੇ ਸ਼ਰਅੰਤਰ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦਾ ਅਸੀਂ ਦਾ ਨਿਛਕਰਸ਼ ਕੱਢਦੇ ਹਾਂ ਕੇਰੀ ਕਿੰਗ ਨੇ ਗਿਆਨਵਾਦੀ ਉਪਦੇਸ਼ਾਂ ਉਤੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਲਿਖੀਆਂ ਗਈਆਂ ਕਿ ਮਰੀਅਮ ਦੇ ਉਪਦੇਸ਼ਾਂ ਤੇ ਗਿਆਨਵਾਦ ਦਾ ਕੀ ਅਰਥ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ । ਸ਼ਰਅੰਤਰ ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਬਾਰੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਵਿਚਾਰ ਦਿਸਦਾ ਇਤਿਹਾਸਕ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ।

ਇਤਿਹਾਸਿਕ ਪ੍ਰਮਾਣ ਘੱਟ ਹੋਣ ਤੇ ਵੀ ਸ਼ਰਅੰਤਰ ਸਿਧਾਂਤ ਤੇ ਕਰੋੜਾਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਵੇਖੇ ਜਾਣਗੇ ਤੇ ਉਪਲੱਭਦਿਆਂ ਨੂੰ ਛੂਣਗੇ । ਸੰਬੰਧਿਤ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਕੁਝ ਮਸੀਹੀ ਤੇ ਕੁਝ ਬਿਨਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਦਾ ਵਿੰਨਸੀ ਕੋਡ ਦੇ ਦਾਵੇ ਪਰ ਅਸਹਿਮਤ ਸੀ ।

ਪੁਰਸਕਾਰ ਵਿਜੇਤਾ ਟੀ. ਵੀ. ਪੱਤਰਕਾਰ ਸੇਮੇ ਨੇ ਇਤਿਹਾਸਕ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਕੋਲੋਂ ਮਸੀਹੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਬਾਰੇ ਪੁੱਛਿਆ ਪ੍ਰੋ-ਰੁਟਰ ਨੇ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਰਹੱਸ ਨੂੰ ਪਸੰਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਪਰੰਤੂ ਅਸੀਂ ਸ਼ਰਅੰਤਰ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪਸੰਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਯੀਸੂ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਸ਼ਰਅੰਤਰ ਪੜ੍ਹਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ।

ਬ੍ਰਾਉਨ ਦਾ ਉਪਨਿਆਸ ਦਾ ਵਿੰਸੀ ਕੋਡ ਤੁਹਾਡੇ ਇਹ ਅਧਿਕਾਰ ਪੱਤਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ । ਪਰ ਜੇ ਕਰ ਤੁਸੀਂ ਯੀਸੂ ਮਸੀਹ ਬਾਰੇ ਸੋਚਾ ਵਿਵਰਨ ਪੜ੍ਹਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ ਤੇ ਮੱਤੀ, ਮਰਕੁਸ਼, ਲੂਕਾ, ਯਹੂੰਨਾ ਤਾਹਨੂੰ ਵਾਪਿਸ ਲੈ ਜਾਣਗੇ ਕਿ ਗਵਾਹਾਂ ਨੇ ਕੀ ਦੇਖਿਆ । ਸੁਣਿਆ ਤੇ ਲਿਖਿਆ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸਦਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰੋਗੇ।